

Illustreret Tidende.

Nr. 166.]

Kommer hver Søndag.

— Kjøbenhavn den 30. November 1862. —

2 Rdlr. Kvartalet.

4de Bind.

Indhold.

I Afrika, af H. C. Andersen. — Peter Wilhelm Lund. — Joret paa Hirtshals. — Frank Pontis. — Fra en Tour i Galland, IV, af D. D. — Ugens Politik. — Tro og Videnskab (fortsat). — Meddelelser af bladet Indhold. — Genealogisk Notis, af S. R.

I Afrika.

Jeg er ovre i Marokko!
er det ei et Eventyr?
Norden for mig er Europa,
der jeg seer Trafalgars Fyr.
Havets Branding har en Sufsen,
Toner fra den danske Strand,
Selv i Afrika jeg synes,
jeg er nær mit Fædreland;
Benners Stemme kan jeg høre,
alt det Skjonne kan jeg see,
Lad det snee der, Skjen drysse
Mandelblomster, Rul=Snee,
Lad det ruske, lad det regne,
Vinden gaar til Marv og Veer,
I Kartusinder dog grønnes
der den friske Bøgegreen.
Danmark Nordens ældste Rige
Engang stort, men lille nu,
Grændsen lille, Ungdoms Sindet
det har Storhed, den har Du!
Jeg i Havets Sufsen hører
Toner fra den danske Strand,
Hører Du igjen mit Hjertes
Banken, Du mit Fædreland?

Tanger, den 6te November 1862.

H. C. Andersen.

Peter Wilhelm Lund.

Ligesom Konsten byder sine Dyrkere Valget mellem at arbejde enten i bestemt national Retning, eller efter mere almene Former, saaledes stille ogsaa de fleste Videnskaber deres Udøvere et dobbelt Valg, hvorefter den enkelte Videnskab behandles enten med særligt Hensyn paa det bestemte Lands Forhold og Phænomener, eller ganske umiberselt. Noget Videnskab indbyrde mere til det Første, andre mere til det Andet; mangfoldige Videnskab ville da, naturligtvis ved Siden af Videnskabsmandens Grundtilbøjelighed, bestemme, i hvad Retning han skal anvende sine Evner. Den, der lever udelukkende for de nationale Formaaes Fremme, vil vistnok umiddelbart gavne sit Fædreland mest, men han vil ogsaa, hvis han ikke driver det til noget aldeles Eminent, gaar glip af Besømmelsen, af al den udvortes Hæder og Anerkjendelse, der tilfalder Den, som arbejder for Verdens Oplysning. Den

Første bliver kun en Haandlanger, som i det store Tempel samler Materialerne til ham, hvis omfattende Blik veed at anvise hver Steen dens rette Sted i det store Hele. Han bliver en bekjendt Mand og en fortjent Mand i sit Fædreland, der ikke vilde kunne undvære ham, men han kaster ikke Blands over sin Hjemstavn; dette er forbeholdt Den, der arbejder for Verden. Men det hænder da ogsaa undertiden, at en saadan Videnskabsmand, medens den hele lærde Verden nævner hans Navn med Ærefrygt, forglemtes i sit Fædreland, forsaavidt det ialtfald ikke hører med til „den lærde Verden“; man glemmer, at han er vor Eienbom, fordi hans Forskninger ikke komme os mere til Nytte end den hele øvrige Verden. — Saaledes er det gaaet den Mand, hvis Træk vi idag frembrage, Naturforskeren Professor Lund. Fleertallet af vore Læsere vilde maaskee spørge: Gives der en verdensberømt Professor Lund og er han Dansk? Ja, han er ikke blot berømt, men hans Navn staar høit blandt alle danske

Professor Peter Wilhelm Lund, R. af D.